

ת"ק 36974-03-20 יורב וויסמן ואח' נ' מתן ייעוץ משכנתאות בע"מ

בפני כב' הרשמת בכירה נעמה פרס

העתק החלטת בית משפט מיום ה' אייר תשפ"א 17 אפריל 2021

לפני תביעה קטנה לקבלת פיצוי כספי בסך של 8,000 ₪, בשל הפרת הוראת סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). התובעים טוענים, כי הנתבעת שלחה אל תיבת הדואר האלקטרוני שלהם 8 תכנים פרסומיים, ללא שנתנו הסכמתם מראש לכך. לטענת הנתבעת, התובע 2 נתן הסכמתו מראש לקבלת דברי פרסומת ממנה באמצעות רישום לקמפיין פרסומי שלה באתר winwin. לא זו אף זו, דברי הפרסומת כללו קישור להסרה פשוטה מרשימת התפוצה, אך התובע 1 בחר לא להסיר עצמו מרשימת התפוצה ולכן אינו זכאי להגיש תביעה לפי החוק. הנתבעת מוסיפה וטוענת, כי התנהגות התובעים עולה כדי חוסר תום לב וכל רצונם להתעשר על חשבונה. אני סבורה כי דין התביעה להתקבל בחלקה. לטעמי הנתבעת לא הוכיחה כדבעי ובמידת ההוכחה הנוהגת בהליך אזרחי כי הייתה הסכמה מראש של התובעים או מי מהם, לקבלת דברי פרסומת מטעמה. נציג של חברת winwin לא התייצב בבית המשפט למתן עדות על מנת להסביר את האמור בפלט המחשב שהינו מסמך פנימי אשר לא ברור כלל מי ערך אותו. כידוע, חוק התקשורת אוסר על מפרסם לשלוח דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, דואר אלקטרוני או מסרון (SMS), ללא הסכמה מראש ובכתב של הנמען. ההסכמה הנדרשת לפי סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת היא הסכמה מראש, לפני שיגור ההודעה, אלא אם נתן המפרסם לנמען הזדמנות להודיע לו, שהוא מסרב לקבל דברי פרסומת, דרך כלל, או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן. בענייננו הנתבעת לא הוכיחה, כאמור, כי התובעים נתנו הסכמה מראש ובכתב לקבלת דברי פרסומת ממנה. טענת התובע 1 לפיה אין הוא זוכר שנרשם לקמפיין פרסומי של הנתבעת באתר winwin אינה מהווה משום אישור להסכמה, כאמור. במקרה כזה, היה על הנתבעת להראות הסכמה בכתב של התובע 1 לקבלת דברי הפרסומת ממנה, אולם הנתבעת לא הראתה הסכמה כזו. לכן, חזקה שהמיילים נשלחו בניגוד להוראת החוק.

סעיף 30א(י1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לנמען פיצוי, ללא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30א. לשם קביעת סכום הפיצוי ישקול בית המשפט בין היתר את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ו- (3) היקף ההפרה. מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה. עם זאת נקבע, כי גם במסגרת זו יש לשקול את התנהלות הנפגע בין השיקולים לקביעת גובה הפיצויים, ובכל מקרה נתון לבית המשפט שיקול הדעת לפסוק על פי נסיבותיו (רע"א 9162/16 יוגב עזרא נ' הזנק להצלחה בע"מ (5.1.2017)).

***** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט**

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

פסקה י'). פסיקת פיצוי ברף הגבוה, מתחייבת מקום בו יש להרתיע מפרסם הפועל שלא בתום לב, תוך הפרה בוטה של הוראות החוק, לשם הדוגמא: נתבע המפרסם פרסום פוגעני, למספר רב של נמענים שפרטיהם לא נמסרו לו מרצונם, אלא הגיעו לידי מגורם שלישי, תוך פגיעה בפרטיותם. לא זה המקרה שבפניי. לא שוכנעתי כי הנתבעת נהגה בנסיבות חמורות של אסטרטגיית שיווק פסולה אלא בחברה הנוהגת לשגר דיוורים לנמעניה, ומה גם שלא הוכח כי היא מפירת חוק סדרתית, ועל כן השיקול ההרתעתי להישנות מקרים דומים פוחת בעניינה.

יחד עם זאת, ואף כי אני סבורה כי התנהלות התובעים עולה כדי חוסר תום לב, ודאי לא קיצוני כנטען, אני סבורה כי יש להתנהלות זו משקל ממשי בבואו של בית המשפט להכריע מה גובה הפיצוי שייפסק. כך, ככל שאכן הטרידה קבלת דברי פרסומת את שלוותם של התובעים כפי שטענו לפניי, בהחלט ניתן היה לצפות, כי יבקש להסיר את הפרסומים באמצעות מנגנון ההסרה. כזאת לא נעשה.

בשים לב לשיקולים המנחים, לתכליות החוק ולאמות המידה בדבר הרתעה אפקטיבית ומידתית, אני סבורה כי לא קיימת הצדקה בפסיקת הפיצוי הסטטוטורי המרבי הקבוע בחוק, וכי די בפיצוי כולל בסכום פחות מהתקרה הקבועה בחוק שיש בו כדי לשקף את ההרתעה הנדרשת. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבלת את התביעה בחלקה ומחייבת את הנתבעת לשלם לתובעים סכום של 2,500 ₪, בנוסף תישא הנתבעת בהוצאות המשפט של התובעים בסך 400 ₪. המזכירות תמציא לצדדים.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט